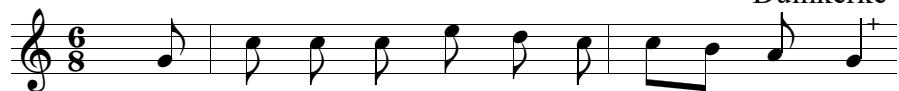
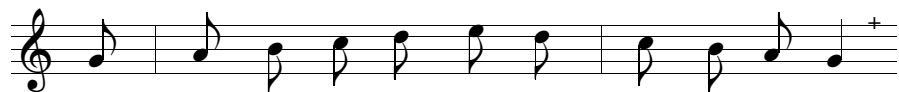

Daar kwamen drie koningen

Duinkerke

1. Daar kwa-men drie ko - nin - gen met_ een ster,
2. Ze kwa-men de ho - ge berg op - ge - gaan,
3. Och! ster - re, ge moet er zo stil - le niet staan,
4. Toe Beth - le hem, bin - nen die scho - ne stad,
5. De ster - re ging vo - ren, ze vol - gen ze naar,

nu wie - gen, nu wie - gen, nu wie - gen al wij.

Uit vreem - de lan - den, het was zo ver.
Ze za - gen de ster - re klaar stil - le staan
We moe - ten nog t'a - vond naar Bethle - hem gaan.
Waar Ma - ri - a met haar klein kin - dje zat.
Tot - dat ze bij ko - ning He - ro - des kwam.

Nu wie - gen al wij. Toen wa - ren zij blij. Al on - ze troost en

onz' toe - vloed 't Is Ma - ri - a zoet.

Aus: Charles Edmond Henri de Coussemaker:
Chants Populaires des Flamands de France, Gent 1856

6 Ze gaven een kloptje aan Herodes' deur,
Herodes de koning kwam zelve veur.

7 Herodes die sprak met een vals hart:
“Hoe komt de jongste van de drie zo zwart?”

8 “Al ben ik zwart, 'k en wel bekend,
Ik ben de koning van het Morialand.”

9 “Zijt gij den koning van het Morialand,
Gij hebt er de zon en de maan verblind.”

10 “Heb ik de zon en de maan verblind,
Het is een teken dat God ons zendt.”

Daar kwamen drij koningen

Duinkerke

Düнкirchen

1

Daar kwamen drij koningen
met een ster,
nu wiegen al wyij
uit vreemde landen,
het was zo ver.

Es kamen drei Könige
mit einem Stern,
nun wiegen wir,
aus fremden Landen,
es war so weit!

Nu wiegen al wij.
toen waren zij blij.

Nun wiegen wir schon,
da waren sie froh.

Al onze troost en onz' toevloed,
't Is Maria zoet.

All unser Trost und unsere Zuflucht
[es] ist Maria süß.

2

Ze kwamen
de hoge berg opgegaan,
ze zagen de sterre
klaar stille staan.

Sie kamen
den hohen Berg hinauf[gegangen],
sie sahen den Stern
leuchtend stillstehen.

3

Och! sterre, ge moet er
zo stille niet staan,
we moeten nog t'avond
naar Bethlehem gaan.

„Ach, Stern, du sollst
so still nicht stehen!
Wir müssen noch heute Abend
nach Bethlehem gehen!“

4

Toe Bethlehem,
binnen die schone stad,
waar Maria
met haar klein kindje zat.

Nach (*wörtl. zu*) Bethlehem
in diese schöne Stadt,
wo Maria
mit ihrem kleinen Kindlein saß.

5

De sterre ging vore,
ze volgen ze naar,
tot-dat ze bij
koning Herodes kwam.

Der Stern ging voraus,
sie folgen ihm nach,
bis er bei
König Herodes war.

VDL/LD 04.02.22

6

Ze gaven een kloptje
aan Herodes' deur,
Herodes de koning
kwam zelve veur.

Sie klopfen leise
an Herodes' Tür,
Herodes, der König,
öffnete selbst die Tür
(*wörtl.* kam nach vorn).

7

Herodes die sprak
met een vals hart:
“Hoe komt de jongste
van de drie zo zwart?”

Herodes sprach
mit einem falschen Herzen:
„Wie kommt's, dass der jüngste
der drei so schwarz (ist)?“

8

-“Al ben ik zwart,-
'k ben wel bekend,
ik ben den koning van het
Morialand.”

„Obwohl ich schwarz bin,
ich bin wohl bekannt,
ich bin der König vom
Mohrenland.“

9

“Zijt gij den koning van het
Morialand,
gij hebt er de zon
en de maan verblind.”

„Bist du der König vom
Mohrenland,
du hast die Sonne
und den Mond geblindet.“

10

-“Heb ik de zon
en de maan verblind,
het is een teken
dat God ons zendt.”

„Habe ich die Sonn'
und den Mond geblindet,
es ist ein Zeichen,
das Gott uns sendet.“